

AUDIËNTIES

ALLAHABAD

Januari – Februari 1970

Dr. Roles
Dr. David Connell

Vertaler S.M. Jaiswal

Het oorspronkelijke Deel 1970 begint met een samenvatting van de correspondentie van 1969, deze is weggelaten aangezien dit volledig hiervoor is opgenomen.

Dinsdag 20 januari

Eerste Gesprek

Z.H. Vraagt naar onze toestand en onze gezondheid.

R. Het gaat heel goed met ons en we zijn blij hier te zijn – ik was bang dat we te lang waren weg gebleven! – en het is heel goed van u dat u ons in zo'n drukke tijd wilt ontmoeten. Dit is Mr. David Connell, de zoon van een bevriende dokter die bij mij op school heeft gezeten; de laatste vier jaar is hij gemachtigd om te initiëren; u heeft sommige van zijn vragen gehoord, bijvoorbeeld de vraag over Chakravartin. (Z.H. knikt) Maar eerst, zou u met ons willen mediteren?

Na het Uitwisselen van Begroetingen en Meditatie – 20 minuten of zo later.

R. Zei dat we alle correspondentie via Mr. Dixit hebben bestudeerd, en we hebben een volledig verslag ontvangen van uw gesprekken met Mrs. Halsey. Is er iets wat u hierover zou willen zeggen?

Z.H. Met Mrs. Halsey hebben we twee gesprekken van elk een uur gehad, dus haar vragen waren vrij algemeen behalve een die persoonlijk was. Een vraag die ze stelde ging over het verhaal van Lakshman en de ring, en in welk opzicht werd gezegd dat beide blikken op de wereld zoals die door Lakshman gezien werden toen hij onder water was en door Rama, illusoir waren.

Het verhaal vertelt over de twee staten, een als een droomwereld in slaap, en de ander als de wereld die we gewoonlijk zien als we wakker zijn. De wereld van dromen heeft geen onafhankelijk bestaan – alleen de herinnering van iemands ervaring in de gewone 'wakende' staat zou in dromen verschijnen, afhankelijk van iemands 'gehechtheden' aan bepaalde soorten ervaringen. Wanneer men 'wakker' staat de droomwereld bekend als een illusie. Voor het welzijn van de mensen onder discipline wordt dit voorbeeld van een wereld en de twee staten van onze eigen ervaring in het verhaal beschreven, zodat ze de geldigheid van de derde staat (die beide kent als illusie) mogen begrijpen. Als ze juist worden opgevat dan zouden de andere twee staten beschouwd mogen worden net zoals een acteur zijn rol in een toneelstuk beschouwt (nu 'op het toneel', dan weer 'achter de coulissen').

R. Dit verhaal heeft op sommige mensen thuis diepe indruk gemaakt, zij voelden dat als ze dit werkelijk zouden begrijpen, dat hen veel belangrijke dingen duidelijk zouden worden. Worden deze staten niet tegelijkertijd ervaren? We hebben uiteindelijk de Atman binnenin ons die een bewuste blik op de wereld ervaart terwijl het 'Ik' (Ahankara) de illusie ervaart.

Z.H. Is het ermee eens, maar voegt eraan toe: Er zijn twee types mensen: zij die weten en zij die niet weten. In het geval van hen die weten, kloppen al hun handelingen met hun innerlijke staat en met de manier waarop ze de wereld begrijpen. Voor hen bestaat er geen 'gehechtheid' en voor zo iemand is het leven enkel een toneelstuk of een spel, dus hij is vrij en gelukkig. Degenen die niet weten, blijven zoeken naar het resultaat van hun activiteiten of handelingen en daarom worden ze gebonden door de ketenen van wensen, activiteiten en resultaten.

Heel veel ziektes kunnen iemand in zo'n toestand overvallen en dit resulteert in slechte groei en een slechte gezondheidstoestand van het fysieke lichaam hetgeen noodzakelijkerwijs een afsluiten van de geest veroorzaakt, evenals kramp en spanning van lichaam en spieren. Te zijner tijd leidt dit tot ziekte van de geest naast die van het lichaam.

R. Deze waarheid dat het leven dat een toneelstuk of een spel is, veroorzaakt bij westerse mensen veel tegenstand. Ze geloven zo intens in hun eigen ideeën over de motieven van hun handelingen en de resultaten die ze ervan verwachten te krijgen, dat ze voelen dat ze niet door kunnen gaan tenzij ze 'geloven in wat ze aan het doen zijn'.

Z.H. Niet alleen in het westen! Dit is een algemeen probleem. Hier in India zijn er ook wat mensen die genieten van veel van het zogenoemde 'succes' in het leven – ze hebben een goed georganiseerd huishouden, en maken een zeer efficiënte werkdag met een goede materiële beloning daarvoor. Maar alleen als ze een glimp krijgen

van hun vreedzame Zelf, of wanneer ze het vreedzame Zelf in andere mensen zien, pas dan beseffen ze het belang van de vrede en het Zelf, en de natuur binnenin

dwingt hen ernaar te zoeken. Sommigen doen inspanningen en zelfs als zij niet per se succesvol zijn koesteren ze tenminste het idee. Alleen deze factor is een straal van hoop dat ze terug zullen keren naar het eenvoudige en fundamentele idee om de wereld als een spel te behandelen, en toch effectief en gelukkig te zijn.

D.C. Wanneer een dokter ernstige of moeilijke ziekten behandelt, wordt hij heel bezorgd over het resultaat dat hij probeert te bereiken. Hoe komt hij uit dit dilemma?

Z.H. De Atman wordt feitelijk omringd door drie lichamen, fysiek, subtiel en causaal; en alle drie de lichamen zijn onderling met elkaar verbonden. Op het fysieke niveau is er een gezonde staat en een staat van vele ziektes. Op het subtiele niveau van de geest, zijn er ook ziektes veroorzaakt door verkeerde standpunten en ook die uit lichamelijke ziektes voortkomen. Uiteindelijk danken alle lichamelijke ziektes feitelijk hun oorsprong aan iets verkeerd op het niveau van de geest.

Verder kunnen slechte emoties komen door het 'emotionele centrum' (Bhawana) in het causale lichaam. *[Na een discussie werden we het eens dat dit woord staat voor iets wat heel erg lijkt op datgene wat we het Hogere Emotionele Centrum noemen.]* De kwalen van het subtiele en causale niveau moet volgens hun eigen niveaus behandeld worden. Het 'emotionele centrum' is niet alleen 'gevoel' maar is ook dicht bij de zetel van het zuivere Kennen van de Waarheid *[Viveka – dat het Hogere Intellectuele Centrum lijkt te zijn.]* Lichamelijke ziekte moet door de gepaste fysieke middelen behandeld worden; mentale ziektes door goede ideeën, verbeterde instellingen en denkwijzen; en het causale door fijne emoties en emotionele Waarheden.

Daarna geeft hij een vergelijking die op alle drie de niveaus kan worden toegepast.

Er zijn twee soorten patiënten, de ene met een lichamelijke ziekte die het recept of de aanbeveling met een glimlach en in goed vertrouwen aanneemt; en er is de andere soort patiënt die weerstand tegen de behandeling heeft en dit negatieve hindert het genezingsproces. Deze mensen moeten ook geestelijk behandeld worden naast het geven van een fysieke behandeling.

Er was een vrouwelijke miljonair uit Delhi die aan suikerziekte leed. Ze was dol op zoetigheid. Ze was gewoon die heimelijk via haar bedienden te verkrijgen. Haar dokter en familie waren hier niet op de hoogte, en ze werden zeer bezorgd want hoe meer de dokter haar behandelde hoe slechter het met haar ging, vanwege het geheime eten van zoetigheid.

Er werd een nieuwe dokter bij geroepen die haar voor het ontbijt bezocht, haar onderzocht en vermoedde dat er iets in haar maag zat, hoewel ze ontkende iets gegeten te hebben. Ook haar familie zei dat ze drie dagen niets gegeten had. Maar in feite stond ze heel vroeg op, kreeg meer zoetigheid van de bedienden en at deze.

De nieuwe dokter verdacht haar toch ervan dat ze iets in haar maag had. Door aanhoudend ondervragen van de bedienden, ontdekte hij de echte stand van zaken en was zo in staat de zaken recht te trekken.

Voor wat betreft het dilemma, dat is er niet! Als men aandacht geeft aan zijn werk, zullen de resultaten vanzelf komen; want het resultaat is alleen gebonden aan de aandacht terwijl men aan het werk is.

R. Uw verwijzing naar het 'emotionele centrum' in het causale lichaam dat onderhevig is aan ziekte, kwam als een verrassing bij me binnen en ik moet er nader over nadenken. Maar zal dit concept ook niet de mogelijkheid van genezing door het gezuiverde emotionele centrum uitleggen – zoals bijvoorbeeld door geloof (Shradda) – tussen een mens van een hoger Zijn en een ontvankelijke patiënt?

Z.H. Zeker, geloof kan genezen, en de aanwezigheid van een Bewust Iemand die deze bepaalde macht heeft, kan genezing bewerkstelligen via het causale lichaam. (kijkend naar de twee dokters): Net zoals herinnering aan de Gerealiseerde Mens in het moment kan helpen om in genezing te resulteren, samen met medicijnen.

Tijdens onze Zesde ontmoeting en daarna heeft hij nog veel meer over Geloof gezegd.

R. U gaat een drukke middag en avond tegemoet en u heeft ons een uur gegeven. Wilt u dat we nu vertrekken? Dr. Connell heeft een vraag. Z.H. geeft aan dat hij meer vragen zou willen beantwoorden.

D.C. Is het mogelijk een vraag over de meditatie te stellen?

Z.H. Er is tijd voor een of twee vragen (lachend).

D.C. Vele jaren heb ik gedacht over een ontmoeting met u, en nu ben ik gelukkig dat het zover is. In de jaren sinds 1960 heb ik de meditatie leren waarderen, en hoewel ik deze niet altijd met respect heb behandeld, net zoals ik mijn vrouw niet altijd met respect heb behandeld, ben ik er getrouwd mee geraakt. (Z.H. lacht)

Ik zou willen vragen – als er tijdens de meditatie een gloed van vreugde in het hart wordt gevoeld – hoe kan die ervaring dan verdiept worden (Dit leek niet als een 'emotioneel' gloeien over te komen)

Z.H. Mrs. Halsey vroeg dezelfde vraag over een gloeien in het fysieke lichaam. Er zijn fasen in meditatie. De beginnende fase wanneer je er kennis over krijgt. Dan leer je de techniek – dat is de kant van het beoefenen die de opstap is naar het volledig in voortdurende praktijk te brengen hetgeen al naar gelang het individu tijd kost. Zodanig dat het natuurlijk en gewoonte wordt. Om tot het derde stadium te geraken, moet je eenvoudigweg doorgaan met geloof en geduld en dan zal dit gloeien van vreugde grenzeloos worden.

R. We hebben ook een aantal voorbeelden waar een harde schok of een ramp of een ernstige ziekte of operatie onverwacht een gloeien tijdens de volgende meditatie veroorzaakte.

Z.H. Mee eens. Opnieuw, er zijn twee soorten mensen. Een type heeft de meditatie geduldig gedurende lange tijd beoefend. Wanneer zij moeilijke situaties ondergaan zijn ze in staat om daar goed mee om te gaan; in tegenstelling daarmee zijn de anderen die niet doorgegaan zijn met oefenen en die er toe neigen er uitgeput of verslagen door te worden. (Hij doelde op een ontwikkelen van reserves).

Z.H. gaf de volgende illustratie:

De jonge chauffeur die alleen de techniek van het auto rijden heeft geleerd en zijn rijexamen heeft gehaald, rijdt misschien goed in gewoon verkeer, totdat hij een ongewone situatie of een noodgeval tegenkomt, een waarin de ervaren bestuurder zichzelf uit kan helpen.

R. Wel – we danken u nu hartelijk en hopen dat deze stortregens de grote dorstige rivieren bevredigd hebben en dat deze tijdens de Mela niet meer komen! (De Mela – een grote samenkomst langs de over van de Ganges met tenten).

Z.H. (lachend) Zei dat de regens bij onze aankomst een gunstig voorteken waren en dat het stof kon zakken en de oogsten groeien en de 'griep' epidemie zou bedaren (deze heerst nu zeer in India).

R. Misschien zouden we morgen de weg naar de buurt van uw tent kunnen vinden? (beneden bij de oevers van de rivier bij de Mela)?

Z.H. (kijkt twijfelend rond naar zijn volgelingen). Ja, vele mensen krijgen de voordelen maar wij krijgen de klappen! Misschien kunnen er voor later wat afspraken gemaakt worden.

Pas later begrepen we hoeveel werk er door zijn kleine staf verzet moest worden voor elke middagtoespraak tot de menigte.

Woensdag 21 januari

Tweede Gesprek

R. (na twintig minuten meditatie) Een paar van uw verhalen gaan over een "Heilige Man en zijn dienaar". Met Sattva krijgt men enig inzicht in de betekenis hiervan in jezelf.

U zelf, heeft gezegd dat de uitdrukking 'Heilige Man' staat over "Buddhi wanneer deze kijkt met het oog van Atman." Zou 'dienaar' betekenen, Manas die naar de wereld buiten kijkt?

Z.H. Begon met de observatie dat de Buddhi veel lijkt op een Gerealiseerd mens vooropgesteld dat hij zuiver en stil is. Want ook Buddhi is onderhevig aan de drie Gunas; wanneer hij doordrenkt is met Sattva wordt hij als de Gerealiseerde Mens gezien. In deze context staat de Atman voor het Absolute. Het verschil zit hier in hoe deze twee omgaan met de anderen die onder hun domein vallen. Een Gerealiseerd Mens neemt nooit zijn toevlucht tot iets anders dan Sattvische middelen; dus of hij nu met zijn dienaren, ondergeschikten of discipelen te maken heeft, hij zal altijd zoeken naar redelijke en vreedzame manieren om hen te corrigeren. Maar voor wat betreft het Absolute is het niet essentieel dat hij altijd de lijn van vrede en navolging van de rede moet volgen, omdat het Absolute ook de leiding in een situatie kan nemen en een verschrikkelijke straf kan opleggen aan al degenen die de wet niet volgen. Hij noemde in het bijzonder de duivels of Rakshas*, waar met kracht mee omgegaan moet worden, wanneer ze machtig worden, en deze kracht wordt altijd toegediend door het Absolute. Maar een Gerealiseerd Mens zal nooit zijn toevlucht nemen tot gewelddadige middelen voor de schepping of voor de correctie van discipelen. (*Rakshas zijn oorspronkelijk mensen hoog op de Ladder, die slecht werden.) Alleen door geloof wordt de Buddhi helder gemaakt, of als het mogelijk gemaakt wordt dat de invloed van een Gerealiseerd Mens overgaat in de discipel.

Manas volgt Buddhi. Buddhi is het vermogen dat besluiten over goed en kwaad neemt; maar omdat hij ook gekleurd wordt door Sattva, Rajas en Tamas kunnen de besluiten ook goed of verkeerd zijn. Zodra een besluit is genomen, dan wordt deze door Manas uitgevoerd, hoe het ook was. Als Manas zou, als hij Sattva bezit, alle indrukken die door de zintuigen verzameld worden op de sattvische manier aanbieden – als een Sattvische ervaring; evenzo zal hij met Rajas en Tamas zulk soort ervaringen geven. Feitelijk heeft Manas geen kracht van besluit en besluit nooit; hij verzamelt eenvoudigweg informatie en geeft deze door aan Buddhi, en Buddhi besluit dan wat voor de persoon gepast is, en de cyclus herhaalt zich steeds.

R. Kunnen we dit proces niet (op kleine schaal) in onszelf zien? Je ervaart wat in deze verhalen omvat wordt; en je ziet deze dienaar Manas als zeer onhandelbaar. We willen weten wat we met hem moeten doen, hoe hem aan het werk te zetten.

Z.H. De kracht die evenwicht brengt bij het temmen van Manas is Sattva; als er een overvloed aan Sattva is dan zal Buddhi altijd het juiste besluit nemen. De Manas zal dan, vanwege de natuur van ons Wezen, steevast volgen wat hem via Buddhi bereikt. Maar als Rajas en Tamas overheersen, is deze relatie onevenwichtig dus dan volgt er niet noodzakelijkerwijs dat Manas precies moet doen wat van Buddhi komt. Als Rajas of Tamas overvloedig aanwezig zijn, zou Manas kunnen besluiten om te doen wat bij de hand is zonder Buddhi te volgen. Wat men het beste kan doen als een manier om Manas te oefenen is om een overvloed aan Sattva in jezelf te hebben. Zodra dat bereikt is, wordt de hele rest mogelijk; en hij zegt dat Buddhi en Manas altijd hand in hand werken voor Gerealiseerde Mensen en al degenen die hoog gestegen zijn in bewustzijn. Voor hen is er nooit een conflict tussen deze twee; het conflict rijst op bij mensen die overheersend Rajas en Tamas hebben.

Hij veronderstelt dat u zich het verhaal van de mieren herinnert:

Er waren twee bergen en op elk woonden mieren; een berg van suiker en de andere van zout. Op een dag ging een mier van de suikerberg op bezoek bij een mier op de zoutberg. Nadat ze van het zout had geproefd wat haar niet smaakte, zei ze tegen de andere mier: "Waarom kom je niet naar mijn huis? Dan

kun je zien wat een heerlijk eten daar aanwezig is.” Dus de mier die zout at ging naar de andere berg maar omdat ze er niet zeker van was dat ze genoeg goed voedsel kreeg, nam ze wat reserve mee en hield een stukje zout in haar bek. Dus toen ze de suiker at, zei ze, omdat ze zout in haar bek had: “Ik merk niet veel verschil zuster, tussen jouw spul en het mijne.” Toen zei de andere mier: “Misschien zat er nog iets van jezelf. Doe dat weg, en ik weet zeker dat je zelf zult zien dat de smaak van mijn eten goed is.” Toen ze dit deed, ging de mier die zout at nooit meer terug naar haar eigen zoutberg.

Op dezelfde manier zal Manas, als deze vanwege Rajas en Tamas altijd naar buiten kijkt, altijd de uiterlijke wereld volgen als de enige smaak die hij kent. Als hij naar binnen gericht kan worden en de oude smaak kwijt kan raken, zal hij ervan genieten om als gehoorzame dienaar te werken.

D.C. Ik was zeer geïnteresseerd om gisteren over het causale lichaam en Bhawana te horen. Zou Z.H. dit, wat nieuw voor me was, verder uit kunnen leggen?

Z.H. Het causale lichaam staat bekend als het innerlijk instrument (Antahkaran) waar u over gehoord heeft. In Antahkaran zijn al die vier componenten samen gescharnierd – een systeem van versnelling; het is een enkele eenheid, en er is in de Antahkaran op zich geen verdeling. Deze vier onderdelen zijn voor het subtiele lichaam waar ze bepaalde soorten handelingen moeten verrichten.

Deze eenheid van de Antahkaran is de bron van Bhawana, van waaruit de houdingen voortkomen die ten grondslag liggen aan de verschillende soorten verlangens. Deze wensen rijzen eerst op in Manas (het mechanisme van lichaam-geest); het is de Manas die het verlangen opwekt. Maar elk verlangen wordt altijd ondersteund door een zekere emotionele houding – een houding van voorkeur of afkeer, goed of slecht. Dus steeds wanneer een bepaald persoon een bepaald verlangen heeft, haalt hij deze houding ertegenover uit de Antahkaran die het een bepaalde kleur geeft, de kleur die in zijn Antahkaran zit. Manas heeft van zichzelf geen bepaalde kleur, maar pikt deze op uit het causale lichaam waar alles verenigd is. Als het Rajas of Tamas of Sattva is, wat de kleur ook zijn mag, zal die gevolgd worden door Manas. (Na een pauze vervolgt hij:) Tussen een activiteit en de overweging ervan door Buddhi (intellectueel onderscheid) dat leidt tot een oordeel over het goed of fout zijn, is er een emotionele stat die bekend staat als Bhawana – deze uitstroming uit het causale lichaam. Manas neemt zijn toevlucht tot activiteit, terwijl Buddhi overweegt of het goed of fout is; en daarnaast is een rechter, zoals in de rechtbank ingebracht door een advocaat of procureur. Alles dat is opgeslagen wordt zeker in Chitta opgeslagen (de Geheugen winkel). Daar heb je deze vier.

R. Een praktisch punt is dat wanneer we proberen Een te zijn, het geweldig is om over een enkel innerlijk orgaan te denken zoals de Antahkaran, waardoor alle andere functies geprogrammeerd worden, in plaats van je eigen psychologie in verschillende delen te analyseren. Dit zou in het westen een heel verfrissend idee zijn – het idee van een innerlijk orgaan met vier versnellingen of aspecten afhankelijk van de concentratie van drie krachten, en op een hoger niveau gesynchroniseerd of ‘geïntegreerd’. Is dit een correcte aanname?

Z.H. Stemt ermee in dat deze vergelijking heel passend is. De gehele motor en zijn kracht lijken heel erg op de Atman Zelf, samen met de Antahkaran, waar alle krachten uit verkregen worden die de auto voortbewegen. En dan kan de motor in mechanismen verdeeld worden in mechanismes zoals deze vier versnellingen Ahankar, Chitta, Buddhi en Manas.

Hij gaat nu verder met Ahankar en zegt dat er twee belangrijke verdelingen zijn: de ene is Nirvikalpa, de staat waarin het gevoel van 'Ik' niet in verband staat met een afgescheiden individu, noch zijn geest, noch zijn lichaam noch enig afgescheiden ding; maar heeft het gevoel van de Universele “Ik” met geen enkele soort kwalificatie.

Het andere ego of het gevoel van “Ik” valt onder de drievoudige verdeling: als iemand Sattva in overvloed heeft zal hij een Sattvisch gevoel van “Ik” hebben hetgeen heel dicht bij de Atman ligt. Als het vol met Rajas is zal het zich inbeelden dat het ego is samengesteld uit Atman of Buddhi of Manas of welk instrument dan ook van het innerlijke lichaam. Als de Ahankar beladen met Tamas is dan zal het ego gevoel gelijkgesteld worden met het lichaam en zijn zintuigen. Voor hem zal “Ik” het Zelf,

alleen dat worden; hij zorgt alleen daarvoor en geeft niets om iets dat daarbuiten ligt. Zo krijgt het gevoel van 'Ik' zijn drievoudige constructie – dezelfde soort constructie wordt ook toegepast op Chitta, Buddhi en Manas.

Zo komt de drievoudige verdeling binnen in die vier. Er zijn aldus twaalf mogelijkheden voor deze vier onderdelen of vier soorten versnellingen. Met Sattva start je de motor en daarna dien je met het gaspedaal Rajas toe en ga je met de versnellingen omhoog; Tamas is dan het gebruiken van de remmen en zelfs achteruit gaan.

R. In 1965 zei u dat het Chitta is die de Ladder van Zelfrealisatie opgaat. Ik begrijp Chitta in onze psychologie als de reflectie van het Zuivere Bewustzijn. Betekent 'de Ladder opgaan' dat Chitta standvastiger en blijvender wordt als je van een kortstondige impuls naar hogere treden gaat? Het voorbeeld van Miss Bolton dat bij ons laatste gesprek werd gegeven was, daar was hij het mee eens, een goede beschrijving.

Z.H. Ja, de Chitta is de opslag van bewustzijn die op een gegeven tijd en plaats voor het individu beschikbaar is; en hij gaf een klein voorbeeld van iemand die geld heeft:

Hij hoeft het geld niet in zijn hand te houden, en toch voelt hij dat hij de eigenaar is van een zekere hoeveelheid rijkdom zonder dat hij het aldoor hoeft te tellen.

Dit is de manier waarop Chitta het bewustzijn voor het individu vasthoudt. Door zijn activiteit kan hij verdergaan van het ene naar het andere stadium. In elk stadium zal hij weten wat hij bezit, hoeveel hij op zijn rekening heeft, hoeveel Zuiver Bewustzijn (Chit) er beschikbaar is. Dus deze Chitta is een opslag van wat individueel beschikbaar is.

R. Dan zal het bewustzijn vrijmaken in verhouding met het belang van de gelegenheid (Z.H. stemt in). Bank managers zeggen vaak dat we rood staan (mensen lachen).

Z.H. Maar deze rijkdom is van een speciale soort. Hoe meer je ervan neemt, hoe meer er beschikbaar is zonder einde en in overvloed – tenzij het wordt uitgegeven aan oogmerken van Rajas en Tamas. Als het voor Sattvisch werk wordt gebruikt, zal er meer dan genoeg beschikbaar zijn. Dan kan men nooit debet staan.

De energie van een Sattvisch iemand of iemand die Kennis van de Waarheid verschaft is van deze aard. Hoe meer hij zichzelf bezig houdt met gesprekken om de waarheid aan zijn leerlingen uit te leggen, of aan hen die zijn discipline nodig hebben, hoe meer hij doet, hoe meer hij krijgt, er is geen debet en de uitgaven zijn niet naar buiten gericht maar ontvouwen zichzelf; dus hij voegt er altijd meer aan toe en wordt meer beschikbaar.

Hoewel het laat is, zegt Z.H. dat hij nog een vraag wil beantwoorden.

D.C. Ik was een paar maanden geleden zeer geïnteresseerd in het lezen van een van de brieven van Uwe Heiligheid over Chetan Shakti. Kunt u hier meer over zeggen?

Opmerking. In een brief van 15 maart 1969, had Z.H. een antwoord gegeven (vertaald door Mr. Dixit) op de vraag: "Wat is de relatie tussen Atman en Chitta op ons niveau?"

Z.H. "Atman en Chitta zijn twee gescheiden entiteiten, de laatste is de naam voor de 'Chetan Shakti' in onszelf. (Tamelijk moeilijk om in het Engels uit te leggen. Maar het is iets dat waarneming en realisatie etc. mogelijk maakt). Er is geen 'muur' tussen de twee. Vandaar dat Chitta als een spiegel een beeld van de Atman kan reflecteren (als de eerste schoon genoeg is). Het beeld gedraagt zich als een voorwerp in de zin dat er geen beeld kan zijn zonder het voorwerp..."

Op het Universele niveau beschrijft de Chetan Shakti de relatie tussen Brahma en Maya; de 'mannelijke en vrouwelijke' aspecten van de Schepping ("vrouw die vele vormen aanneemt en de echtgenoot van de vrouw"); tussen de producer en de steeds veranderende 'show.'

Z.H. Deze 'Chetan Shakti' stroomt uit de Atman; en het is de Atman zelf. Het toont zichzelf als een kracht die uit de Atman komt, net zoals het licht en de zon niet twee verschillende dingen zijn; de een hangt af van de ander zoals Chetan Shakti afhangt van Atman. De Chetan Shakti is de kracht van de Atman zoals die wordt toegepast op de uiterlijke of innerlijke creativiteit van de persoon. Het is altijd de Chetan Shakti die wordt gebruikt voor essentiële dingen.

(Z.H. gaat verder en sluit het gesprek af)

Hij zegt dat intelligentie en wijsheid van de wijze mens voor hij zijn wijsheid uitsprekt onpeilbaar zijn. Niemand kan een wijs mens kennen door zijn hersens te opereren! Hij moet zijn wijsheid uiten. Alleen door het uitdrukken zal de diepte van zijn wijsheid gekend worden. Dat (uitdrukken) wordt altijd gedaan via de Antahkaran. Binnenin de Antahkaran doet de eerste straal van wijsheid van de Atman afgaan en dan wordt de gehele machinerie in de versnelling gezet.

Donderdag 22 januari

Derde Gesprek

R. Z.H. zei gisteren en vele keren daarvoor dat 'Buddhi neemt de beslissingen van goed en kwaad'. Brengt de Atman dit over op de Buddhi via Bhawana?

Z.H. Uiteindelijk is Buddhi een instrument en de krachten die de Buddhi krijgt van de Atman; maar deze kracht lijkt veel op licht – het Licht van de Atman valt op Buddhi en daarna is het geheel aan de Buddhi om met de situatie om te gaan. Net als het zonlicht in de ogen, zodat Licht hoe het er ook op een goede of op een slechte manier doorheen gaat, wordt geheel aan Buddhi overgelaten. De relatieve concentratie van de Gunas zijn de factor die verantwoordelijk is voor hoe Buddhi gaat functioneren. Als het individu genoeg Sattva heeft werkt de Buddhi op een Sattvische manier en als Rajas of Tamas de overhand hebben, zal Buddhi op een overeenkomstige manier antwoorden.

Dan rijst de vraag op: Hoe kan dit verbeterd worden? Hij zei dat er manieren en middelen zijn om de functie van Buddhi en Manas te verbeteren; en om Manas te verhelleren moet men leren om goede wensen te hebben – oefenen om goede wensen te hebben; en om Buddhi te verhelleren moet men proberen om de benadering van de Grote Mensen te begrijpen, en alleen daardoor – de Geschriften etc. – is het mogelijk om aan de uitwerking van de Gunas te ontkomen.

J. Vroeg hoe veel Bhawana verantwoordelijk is voor de activiteit van de Buddhi?

Z.H. Hij zei dat Bhawana de machine van de geest in werking zet – het standpunt wordt door Bhawana gegeven en overgenomen door Manas. Buddhi wordt niet aangetast door de Bhawana op zich. Maar de beschikbaarheid van de rede voor de Buddhi of de kwaliteit van de kennis die men heeft, zal verantwoordelijk zijn bij het beslissen van wat juist of onjuist is voor het individu; hoewel datgene wat hij voelt nietwaar hoeft te zijn.

R. Soms is het gevoel van goed of fout (in relatie met je eigen gedachten, woorden en daden) helder en sterk; soms is men in staat tot gewelddadige middelen en heeft er daarna spijt van; dit verschil lijkt af te hangen van de mate van Sattva en liefde voor de Waarheid? Hoe kan dit sterker worden in de weinige tijd die overblijft tot de dood van het lichaam?

Z.H. De factor tijd speelt geen rol voor wat het subtiële lichaam (Chitta, Buddhi, Manas, Ahankar) betreft. Ze worden niet werkelijk door tijd gebonden. Tijd en plaats etc. domineren de fysieke wereld, maar met de hulp van al deze vier beweegt alles, blijft alles en blijft alles constant. Dus hoewel het lichaam gestopt kan worden zal Buddhi niet gestopt zijn, omdat het in een andere dimensie van tijd functioneert, en omdat dit alles Essentie (Samskar) betreft dat door vele levens heen gaat.

De krachten nu die vanuit de Atman stralen (waarvan hij zegt dat het de Chetan Shakti zijn) zijn ook beschikbaar

voor al deze vier delen van het subtiele lichaam. Met de respectieve staten van het individu zullen ze functioneren zoals hij eerder heeft gezegd – als Sattva de overhand heeft, is het besluit Sattvisch, en in dat besluit heeft men geen goedkeuring nodig van de andere partijen. Maar wanneer de besluiten die geregeerd worden door Rajas niet helder zijn, kan men ervaren dat besluiten op ieder moment veranderen en er altijd twijfel is of de besluiten juist zijn. Wanneer Tamas het over heeft genomen, zou men niet eens weten of het besluit genomen is – men zou doorgaan met de activiteit zonder te weten of het juist of onjuist is. De Chetan Shakti is op zichzelf zuiver, als licht, en dat is wat al deze vier krijgen. Hoe wordt zuiver licht veranderd in Rajas en Tamas? Het komt door het gevoel van 'Ik en mijn' dat het licht verstoort en verkleurt. Want zolang als dit er is, zal het zuivere licht niet in staat zijn om zuiverheid en eenvoud door deze vier factoren uit te drukken.

Een besluit dat in Sattva is genomen zal alle tijd overstijgen. Je neemt vandaag het besluit en het zal hetzelfde blijven zelfs na vele jaren. Zo blijven de besluiten die door Brahma, Nara en alle andere Rishis (die hij eerder heeft genoemd) zelfs vandaag nog van kracht. Hun besluit dat in het zuivere Licht van de Atman is genomen, is nog steeds hetzelfde en daarom is Buddhi niet gebonden aan tijd, ruimte en materie.

Voorbeeld: Neem een glazen fles, doe er helder water in en laat hem staan – en dan is er geen beweging. Je kunt in het water en door het water in de fles kijken. De kleur van voorwerpen die door de fles gezien worden blijft onveranderd. Als je een rode kleurstof bij het water in de fles voegt, dan is het water rood, de fles is rood, en voorwerpen die door de fles heen gezien worden zijn rood. Kleur na kleur kun je toevoegen welke de heersende kleur veranderen, en als je tenslotte aarde toevoegt verandert alles in donkere modder die ondoorschijnend is; dan kun je dus noch het water in de fles zien noch enig voorwerp door de fles.

De eerste toestand is Sattva waar alles helder is. De tweede toestand met de rode kleur is de Rajasische toestand. Het laatste geval met de modder is de Tamasische toestand waar het water ondoorschijnend is. Als je modder in de fles hebt en je wilt het water helder maken, dan voeg je aluin* toe aan het water en langzaam zakt alles naar de bodem en het water is opnieuw helder. Deze aluin voor wat Buddhi betreft, zijn de uitspraken en Geschriften die door de Gerealiseerde Mensen en de Zuivere Rede (Viveka) zijn achtergelaten. Door de uitspraken en de Viveka van de Gerealiseerde Mensen zal de Buddhi gezuiverd worden. (Viveka komt overeen met 'Hogere geest' of 'Hogere Mentale Centrum' in de terminologie van Mr. Ouspensky.)

*Strikt genomen 'Aluin' (Al₂O₃), het oxide van het metaal aluminium, het meest voorkomende van de 'aarde metalen'. Wanneer het neergeslagen wordt (door ammonia toe te voegen aan een gekleurde oplossing) neemt het de kleur mee die chemisch gebonden is aan het uitvlokkende neerslag.

Hoe is de toestand waaronder we lijden, te veranderen?

Alleen het sterke verlangen naar zuiverheid kan dingen veranderen. Als het verlangen sterk is, dan is enige beweging richting Sattva mogelijk. Als het verlangen zwak is, zullen onze inspanningen zwak zijn. Dus de sleutel tot transformatie van de modderige substantie in een zuivere substantie, is de intensiteit van het verlangen naar zuiverheid en eenvoud.

De kleuren die hij noemde die aan de fles worden toegevoegd, zijn gerelateerd aan de verlangens van de wereldse wereld. Hoe meer je met die verlangens van de wereldse wereld bezig bent, hoe modderiger en mistiger het water (de geest) zal worden.

De modder en de verstoringen en de kleuren die in het spel komen (volgens de illustraties) zijn iemands wensen – maar ze zijn aan het moment onderworpen. Dat betekent dat ze komen en gaan. Ze kwijt te raken kan alleen gedaan worden met deze Sattva, Zuivere Rede (Viveka) en de studie van waarheid.

Alle verstoringen kunnen verdwijnen – kunnen gemakkelijk verwijderd worden om het licht van de Atman te herstellen die door de zuiverheid en de toonaard van Buddhi, de zuiverheid van Manas, en Chitta en Ahankara heen schijnt; dus om deze dingen helder te maken moet men een sterk verlangen hebben.

R. Zal dit geen verandering van de emotionele houding die achter de wensen ligt, vereisen – waarvan hij sprak in verband met Bhawana?

Z.H. Hij zegt dat de emotionele houding of drang uiterst essentieel is om de wensen sterk te maken. Dit alles zal binnenin het kompas van de activiteit van Manas komen. Dus deze emotionele houding zal ook essentieel zijn.

J. Vraagt om helderheid over de relatie tussen Bhawana en de andere vier die de Antahkarana bevat.

Z.H. Deze vier verdelingen van de Antahkaran manifesteren zich op twee plaatsen in het subtiele lichaam. Het ene centrum wordt gevoeld in het hart, het andere centrum in het hoofd. Van twee van deze vier wordt gevoeld dat ze in het hart zijn gestationeerd – de Bhawana en de Chitta. Het denkende proces en Buddhi, en het gevoel van 'Ik' zijn in het hoofd gestationeerd. Het Bewustzijn dat in Chitta wordt gereflecteerd en het emotionele centrum zijn in het hart gecentreerd. De kracht van het hart is groter dan de kracht van het hoofd. Als iemand iets heel dierbaars in zijn hart heeft bewaard – dan kan de rede heel weinig doen om dit los te maken; enkel denken dat het goed of fout is, verandert niets.

R. Ik ben blij om te horen dat het gevoel van ego in het hoofd van iedereen is. Ik dacht dat het alleen in dit hoofd van de doctor was. (gelach)

Z.H. vervolgt:

Stel dat je van een bepaald soort voedsel houdt, maar weet dat het niet nuttig is voor je lichaam en toch weiger je het voorschrift van de rede en neemt het voedsel waarvan je houdt. Dit komt altijd uit het hart – hetgeen door Chitta doordrenkt wordt. Als iets dierbaars door Chitta wordt vastgehouden, zal het niet erg snel weggaan.

Het zal weggaan als de Buddhi door Sattva rijper wordt. Als Sattva de overhand heeft, zullen geest en hart hand in hand werken. Als zij niet hand in hand werken moet er een tekort aan Sattva zijn, en hebben Rajas en Tamas het enigermate overgenomen.

Dus het besluit van iemand die vol Sattva is zal altijd duidelijk en zonder enige twijfel zijn, vandaag en morgen.

Hij noemde opnieuw het verhaal van de vrouwelijke miljonair uit Delhi. Hoewel ze wist dat het haar niet ging helpen, bezweek ze onder haar verlangens vanwege de Chitta.

D.C. Bevat het causale lichaam iets anders dan de Antahkaran?

Z.H. De samenstelling van het causale lichaam hangt niet alleen af van de Antahkaran, maar ook van het Licht van de Atman. Zij zijn het centrum van alle Chetan Shakti die men door het lichaam heen voelt. Maar er is een bepaalde plek waar dit eerst wordt gevoeld en dan wordt het door het lichaam heen verdeeld, en opnieuw is dit hoe men wat dan ook voelt dat in het lichaam gebeurt. De Tamas en Rajas in dit voorbeeld beschreven:

Als je een spiegel neemt zie je het beeld van je gezicht. De gewone mens beschouwt in zijn onwetendheid dat dit beeld het werkelijke ding is. Dit is een van de illusies – de andere factor is het stof of de kleur die op de spiegel ligt. Welk stof of welke kleur er op de spiegel liggen zullen de reflectie van het gezicht verduisteren of verkleuren, en dat zal er lelijk of vervormd uitzien.

Aantekening: Of de spiegel kan slecht gemaakt zijn – niet vlak maar hol of bol.

Feitelijk is het gezicht binnenin nooit lelijk dus het licht van de Atman dat op het causale niveau van de Antahkaran wordt weerspiegeld is zuiver, en toch zie je vanwege de vervuiling van de Antahkaran door de Gunas dingen en mensen met verschillende kleuren. De enige manier om het stof en de onechte kleur van de spiegel te verwijderen is te begrijpen dat het beeld illusoir is maar dat het gezicht echt is; alleen het licht van de zuivere Rede, de Viveka, kan beide illusies helpen verwijderen.

D.C. Hoe herken je het Licht van de Atman, Chetan Shakti, in jezelf? En het licht van zuivere Rede, de Viveka, is dat ook een kwaliteit van het juiste functioneren van de Antahkaran?

Z.H. Hier is nog een illustratie van de Chetan Shakti:

Je kunt vuur zien als iets dat warmte uitstraalt. Neem een klomp ijzer die hard en zwart is. Wanneer je ze samen voegt zal de ijzeren bal veranderen in een rode bal van vuur. In feite zullen de kwaliteiten van beiden elkaar doordringen.

Op dezelfde manier is de Antahkaran het stoffelijke waarin het Licht van de Atman wordt gezet. Ze worden beiden Een. De Antahkaran neemt de kwaliteiten van de Chetan Shakti over. De Chetan Shakti neemt deel aan de kwaliteiten van de Antahkaran. Zo functioneert deze eenheid voor het individu en wordt het door het individu gevoeld.

Het oprijzen van de Viveka is alleen mogelijk door gesprekken met een Gerealiseerd Mens of gesprekken met degenen die wijzer zijn dan jijzelf. Gesprekken voeren en proberen de Waarheid over de dingen te vinden zal Viveka brengen.

R. De afgelopen nacht had ik nare dromen over Rakshas. Ik was vastgebonden en werd door het Absolute gestraft. Ik wilde zo niet worden (gelach). Hartelijke lach van Zijne Heiligheid toen hij het hoorde. Toen een voorbereide vraag van R.

Zijn de Wetten van de Natuur zelf niet krachtig genoeg om hen die ze breken te straffen? Waarom zei u gisteren dat het Absolute zelf tussenbeide komt om te straffen?

Z.H. Regels van de Natuur? De Natuur is van het Absolute. Dus als de Natuur iets voorschrijft tegen de breker van de wetten, is dat alleen van het Absolute zelf. Dus er is geen verschil tussen wat de Natuur doet en wat het Absolute doet. Het komt allemaal van dezelfde instantie.

R. Is de Atman in het individu een 'advocaat' voor hem bij het Absolute? De christelijke Bijbel zegt: "We hebben een advocaat bij de vader, namelijk Jezus Christus." Verkeert de Atman in een zelfde situatie?

Z.H. De illustratie van de rol van Christus is overal heel gebruikelijk, zelfs in India. Deze rol die u aan Christus heeft gegeven wordt in India aan de Leraar gegeven. De Leraar is degene die de gewone mens vergezelt naar de Vader of naar de Kennis van het Absolute. Door zijn deugd, door zijn bestaan, wordt hij met beiden verbonden omdat hij het Absolute kent; door het fysieke lichaam is hij ook onderdeel van het gewone leven.

Net zoals een krokodil in de rivier van de ene naar de andere oever kan bewegen wanneer hij maar wil, zo is de kwaliteit van de Leraar ook die met beide kanten kan communiceren.

Een ander voorbeeld is de veerman. Hij haalt mensen op van de ene kant en levert ze op de andere kant af. En hij kan sommigen terugbrengen van de verre kant naar de dichtbijzijnde kant.

Op dezelfde manier verzamelt de Leraar het niveau van de gewone mensen en brengt hen naar het Absolute en brengt ook iets van de Glorie van het Absolute naar beneden zodat hij deze Glorie in de maatschappij een plaats kan geven en het niveau van de maatschappij van de mensheid kan verhogen.

R. Waarom ik me zorgen blijf maken over de Wetten van de Natuur: Ik houd niet zo van hen – al die exploderende sterren en stormen en springvloeden. Ik zou graag willen denken dat de subtiele en spirituele niveaus een bewijs tegen dat alles zijn.

Z.H. In het 11e Hoofdstuk van de Bhagavad Gita wordt de episode beschreven waarin Krishna aan Arjuna zijn Grote Zelf laat zien:

"In dit Grote Zelf gebeuren allerlei dingen – de een verslindt de ander, doden en explosie, en de Gerealiseerde Mens preekt, en allerlei activiteiten die men zich maar kan indenken in de wereld werden door het Grote Zelf van de Heer Krishna uitgevoerd. Arjuna zei: "Ik ben bang om dit allemaal te zien, waarom is het zo?" De Heer

Krishna zei dat je denkt dat je deze grote krijgslieden die je voor ziet, gaat doden als vijanden en dat je de oorzaak zal zijn van de overwinning op al deze vijanden. Maar je kunt zien dat al deze dingen die hier in mijn lichaam gebeuren, automatisch gebeuren in de zin dat dit lichaam van mij het symbool is van Tijd. Al deze dingen gebeuren in de tijd. Jij bent alleen maar een stroman, een instrument. In feite doe je niets. In feite wordt alles gedaan door het Absolute Zelf. Arjuna knikte waarderdend, maar toch zei hij: 'Alles wat jij (Krishna) hebt gezegd, is waar, maar toch verkies ik dat jouw vreedzame incarnatie weer hier voor mij komt. Neem alsjeblieft deze angstwekkende scene van me weg .' [zie het *Aanhangsel beneden*]

Z.H. vervolgt:

Een leeuw kun je in verschillende stemmingen tegenkomen. Soms brult hij om dieren angst aan te jagen of valt ze wild aan. Ook kan je zien dat hij zijn kroost liefkoost. Het kroost kan zowel het liefdevolle als de wilde stemmingen ervaren. Maar de welp is nooit bang omdat hij de zoon van de leeuw is.

R. Lacht en zegt dat we terug bij de leeuw zijn.

Aanhangsel

Extract uit Hoofdstuk 11 van de Gita, vertaling Sri Purohit Swami

'De Heer Shri Krishna ... toonde Arjuna de opperste vorm van de Grote God. Er ware talloze ogen en monden, en ontelbare mystieke vormen, met glimmende ornamenten en vlamme hemelse wapens.

In dat visioen zag Arjuna het universum met de veelvoudige vormen, allen omarmd in het Ene, zijn opperste Heer. Daarna, stom van ontzag, zijn haar recht overeind, zijn hoofd gebogen en zijn handen gevouwen in begroeting, sprak hij tegen de Heer:

'Bij het zien van uw verbazingwekkende vorm met zijn ontelbare gezichten, ogen en ledematen en verschrikkelijke kaken, ben ik en alle werelden overweldigd door ontzag.

Ik verlang ernaar u te zien zoals u eerder was, met de kroon, de scepter en de discus in uw hand...' Daarop antwoordde de Heer Krishna:

'Wees niet bevreesd, of verbijsterd door het verschrikkelijke visioen. Doe uw vrees weg en zie Mij weer opnieuw in mijn gewone vorm.'

Arjuna zei: 'Nu ik u weer zie in uw zachte menselijke vorm, mijn Heer, ben ik mezelf weer, en weer kalm.'

De Heer Krishna antwoordde: ..."Niet door studie van de Geschriften of door verstervingen, noch door gaven of offers is het mogelijk mij te zien zoals u dat heeft gezien.

Alleen door onvermoeibare toewijding kan ik gezien en gekend worden: alleen zo kan een mens Een met me worden, Arjuna.

Hij van wie elke handeling voor mij wordt gedaan, voor wie ik het uiteindelijke doel ben, die mij bemint maar die niemand haat – alleen hij kan mij realiseren.'

Aldus staat in het Heilige Boek, de Bhagavad Gita ... het Elfde hoofdstuk, getiteld: 'Het Kosmisch Visioen.'